Advent - Primer diumenge

Per JosemiE el dl., 21/11/2022 - 00:00

Is 2,1-5
Rm 13,11-15a
Mt 24,37-44

Comencem, avui, l'Advent. Un temps que pot ser de gran –i ben important- significat per a la nostra vida! Aprofitem-lo. Ens farà bé. I, potser, la primera cosa que hem de fer és esquinçar els "papers ja groguencs i gastats" d'altres anys. Oblidar-nos de les frases fetes i manides a propòsit d'aquesta temporada. Acostar-nos a ella amb una gran dosi de novetat i ganes de descoberta. Quina pena si tornava a ser una volta d'una roda... que no para de donar voltes, sense que ens faci avançar!!

1.- Si l'Advent fos un paisatge...

Com que imaginar està, encara, a molt bon preu, podríem imaginar que estem davant d'un gran paisatge. I, avui, aquest diumenge, un privilegiat mirador. Immediatament, al mes de desembre. A la temporada d'Advent i Nadal, potser a la meva vida... I m'hi deturo en aquesta mirada global i de conjunt. Tot mirant aquestes vistes, em ressona l'Evangeli. I, totes soles, apareixen unes qüestions que m'interroguen. Sincerament. Del tot sincerament,

Espero alguna cosa? Espero la vinguda del Senyor? De debò, confio que vindrà algú a treure'ns de l'atzucac? Serem capaços d'aprendre a viure, algun dia? Aprendrem a relacionar-nos amb bondat i humanitat? Realment, hi ha oportunitat/ ocasió/ possibilitat de trobada amb el Déu de Jesús? Em deixo sorprendre, o... ja estic de tornada de tot?

Si l'Advent fos un paisatge, i, tot contemplant-lo acullo aquestes qüestions... potser el descobreixo com una ocasió magnífica –única!!- de revitalitzar el meu viure.

2.- Tres crides.

L'evangeli d'avui, i l'Advent –la vida sencera, com a Advent!!- ens fa tres crides. Immediates i lligades totes tres.

a) Lucidesa i esperança. Realisme. Ulls ben oberts i peus a terra. Anomenar les coses pel seu nom. Reconèixer que la realitat és la que és. I no la jo voldria que fos... Lucidesa. Honestedat. Sense tancar els ulls ni mirar a altres bandes. Aquest és el món que tenim. Aquest. Amb moltes zones fosques-molt fosques. I que pesen molt! Amb moltes zones grises. I, també amb sol i llum. També! Lucidesa.

I esperança. Tossuda esperança. Grandiosa esperança!! Esperem el Regne. Jesús ha vençut la mort. El Déu de Jesús compleix la seva promesa i té la darrera paraula. Potser podem dir que "estem malament". Però no estem sols. Invencible –i discreta!- esperança.

b) Mirada llarga i pas curt. Esperem el cel nou i la terra nova. Cert. I, mentre, caminem en aquest nostre món. Aquest. I caminem. dia a dia. Pas a pas. A cop, passes molts curtes. A cops, en forta pujada. Caminem. A pas curt. I recordem allò de que "...caminem per poder ser, i volem ser per caminar..." Seguim. Pas curt. Amb la mirada llarga.

c) Un altre món és possible. Mai no ho oblidem!. Un altre món és possible, i necessari. I l'anem configurant amb petites fites i continuades opcions. Nous començaments. Estem en temps de sortir i buscar. Som buscadors, rastrejadors de pistes. Cridats a obrir el ulls, mirar, veure. I veure més enllà. Amb compromís de vida.

3.- I una quarta. De fet, LA CRIDA.

Vetlleu. Viviu desperts. En vetlla. Viviu conscientment. Atents a la vida i al que toca viure. Que no se us escapi res. Que no se us escapi la vida...

Vetlleu, hi ha notícies de Déu. Hi ha esperança i motius per a l'esperança. Hi ha futur. Déu s'hi ha compromès.

Estigueu atents, perquè... Déu parla. Ve a aquesta nostra vida. Està venint.

> Hi ha qui ens necessita.
>
> En el moment més inesperat pot sorgir quelcom transcendental. Vital.
>
> En qualsevol trobada, em pot canviar la vida.
>
> Déu és així.

Ell és així. Per això, aquest Advent del 2022... no és un Advent més. Un any més...

És únic. Genuí. Novetat. Paraula creadora de Déu. Ara. Per a cada un de nosaltres. Per a que cadascú trobi allò que busca i necessita.

Que ens disposem tots i totes a viure un bon Advent!! Vetllem.

ETIQUETES
CRIDA ESPERANÇA LUCIDESA MIRADA